

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ
ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

Α' ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΙΕΡΕΑ Κ. ΕΥΓΕΝΙΟΝ ΤΟΜΠΡΟΝ

ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΑ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

(ΚΥΡΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ)

Μικρά θεώρησις τῶν Ἐκκλησιολογικῶν προβλημάτων
τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος Γ. Ο. Χ. Ἑλλάδος καὶ τῆς
δυνατότητος δημιουργίας ἡνωμένης Ἐκκλησίας αὐτῶν.

«Γνώσεσθε τὴν ἀλήθεια καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς».

Ὁ Κύριος.

«Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ».

Ἄπ. Παῦλος.

«Ὅταν ἡ τοῦ ἐνὸς βλάβη εἰς πολλοὺς ἀνατρέχει,
τότε οὐ δεῖ μακροθυμεῖν, οὐδὲ ζητεῖν τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον,
ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν ἵνα σωθῶσι· διότι τῆς μονομεροῦς ἀρετῆς
ἡ πολυμερὴς ὠφελιμωτέρα τυγχάνει».

Ὅσ. Μάρκος ὁ Ἀσκητής.

Α' ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΙΕΡΕΑ κ. ΕΥΓΕΝ. ΤΟΜΠΡΟΝ

ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ Γ. Ο. Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

(Κυροῦ Ματθαίου)

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Αίδεσιμώτατε, Χριστὸς Ἄνεστη.

Μετὰ θλίψεως ἀναγκάζομαι ν' ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς τὴν παροῦσαν ἀνοικτὴν ἐπιστολήν, εἰς χαρμόσυνον καὶ ἐορταστικὴν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους περιόδου. Θὰ προσπαθῆσω νὰ εἶμαι κατὰ τὸ δυνατόν σύντομος καὶ σαφής, ἀποβλέπων εἰς ἓν καὶ μοναδικὸν σκοπὸν· τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀληθείας, ἀναφορικῶς πρὸς τὸν ἱερόν ἀγῶνα Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Ὡς γνωστόν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 659 Συνοδικοῦ ἐγγράφου τῆς ὑμετέρας Ἐκκλησίας, καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Νοεμβρίου 1970, ἡ ὑμετέρα Ἱεραρχία ἡ ρ ν ἡ θ η ὅπως συναντηθῆ μετὰ τῆς Ἱεραρχίας τοῦ ἀρχ/που κ. Αὐξεντίου, ἡ ὁποία καὶ σᾶς π ρ ο σ ε κ ἄ λ ε ι πρὸς διευθέτησιν τῆς μεταξύ σας διαστάσεως. Μεταξὺ τῶν λόγων τοὺς ὁποίους προεβάλετε, προκειμένου νὰ δεχθῆτε περαιτέρω περὶ ἐνώσεως συζήτησιν, ἀνεφέρετε καὶ τοὺς κάτωθι σημαντικούς.

α' «Ζητοῦμεν νὰ ἀποκηρύξετε τὴν πρᾶξιν τοῦ Ρώσου ἐπισκόπου Λεοντίου, συμπροσευχηθέντος μετὰ Λατίνων εἰς κηδεῖαν αὐτῶν ἐν Ἀμερικῇ». (τῷ 1959).

β' «Φιλαδέλφως ζητοῦμεν νὰ ἀποδείξητε ὅτι ἡ Σύνοδος τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου, διέκοψε τὴν ἐπικοινωνίαν τῆς μετὰ τῆς σχισματικῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ δηλώσητε ἀπεριφρόστως καὶ σαφῶς, ποῦ ἀκριβῶς ἀναφέρεται τοῦτο».

γ' «Ἐπ' εὐκαιρίᾳ, καλοῦμεν Ὑμᾶς, νὰ ἀπαντήσητε σχετικῶς εἰς τὸν «Ἐκκλησιαστικὸν Ἀγῶνα», Ὀκτωβρίου 1970, φύλλον 51, διὰ νὰ ἀποδείξητε τὴν κατηγορίαν ὅτι ὁ ἐπίσκοπος Θεόφιλος, εἶναι ἀναφανδὸν Νεοημερολογίτης, καὶ ὅτι — ὅπερ ἀπίστευτον, ἀλλ' ἀληθέστατον — ἐμνημόνευσεν ἐν τελουμένῃ ὑπ' αὐτοῦ Θείᾳ Λειτουργίᾳ τοῦ πάπα Παύλου τοῦ στ', καίτοι ὁ Θεόφιλος οὗτος ἀνήκει εἰς τὴν ὑπὸ τὸν Φιλάρητον Σύνοδον τῶν ἐν διασπορᾷ Ρώσων!!» (Κήρυξ Γνησίων Ὁρθοδόξων, Δεκ. 1970, σελ. 5-9).

Μετὰ ἐπτάμηνον σχεδὸν «ἀνήλθετε εἰς Ἀμερικὴν» καὶ χωρὶς νὰ ἔχετε λάβει ο ὑ δ ε μ ί α ν ἀπάντησιν εἰς τὰ ἐρωτηματικὰ τὰ ὁποῖα ἀπηυθύνετε πρὸς τὴν Ἱεραρχίαν τοῦ ἀρχ/που κ. Αὐξεντίου, ἀνεγνωρίζεσθε ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς ἐν Διασπορᾷ Συνόδου τὴν ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην κ. Φιλάρητον.

Τὴν ἀνωτέρω ἐνέργειάν σας ἐδικαιολογήσατε ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ ἀνωτέρω Μητροπολίτης, ἀπαντῶν εἰς ἐκφρασθεῖσαν προφορικὴν ἐπαθυμίαν σας, ἔγραψε πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Κορινθίας κ. Κάλλιστον τὰ κάτωθι:

«Σεβασμιώτατε, διὰ τῆς παρούσης πληροφορῶ καὶ πάλιν Ὑμᾶς, ὅτι ἡ Ρωσικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Διασπορᾶς οὐδέποτε ἐδέχθη τὸ νέον ἡμερολό-

γιον, εὐροῦσα ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ παραβίασιν τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως καὶ τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὸν Μονδερνισμόν».

Τὴν ἀπλὴν ταύτην ἐπιστολήν, τὴν γραφεῖσαν μετὰ τὴν ἀναγνώρισίν σας, διετυμπανίσατε ὡς «Ὁμολογία πίστεως τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς πρὸς Ὑμᾶς», ἀγνοοῦντες, ἀσφαλῶς, ὅτι, παρομοίως καὶ μάλιστα πλέον αὐστηρῶς εἶχεν ἀπαντήσει ἡ ἰδίᾳ Σύνοδος πρὶν 41 ἔτη! Εἰς ποίους ἀπηύθυνεν τὴν ἀπάντησίν της; εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι Παλαιοημερολογίτας. Ἴδου τμῆμα τῆς ἀνωτέρω ἀποκρίσεως.

«Ἡ εἰσαγωγή τοῦ νέου ἡμερολογίου ὑπὸ τῶν μερικῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν ἄνευ συμφωνίας συμπάσης τῆς Ὁρθοδοξίας, εἶναι ἀταξία, σκίσμα, καὶ ἐπανάστασις ἐπὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἔθνη καὶ εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, καὶ ἀνῆτος; συγκατάβασις τῷ Παπισμῷ καὶ τοῖς Μασώνοις.» Ἰδέ: «Ἡ Ἀπολογία τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὁρει ζηλωτῶν πατέρων...» σελ. 17. Ἀθῆναι 1934, ὡς καὶ περιοδικόν: «Ἐκκλησιαστικαὶ ἐπαγγελίαι» τοῦ ἔτους 1931).

Κατὰ συνέπειαν, οὐδὲν νέον προσέθεσεν ὁ Μητροπολίτης κ. Φιλάρετος διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀπλῆς ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Σεβ. κ. Κάλλιστον. Οὐδὰ μολὼν ἐπίσης τῶν λόγων ἢ ἐγγράφων της ἡ Ρωσικὴ Διασπορά, παρουσιάζεται ἀπαντῶσα εἰς τὰ ἐρωτηματικὰ τὰ ὁποῖα εἶχετε ἀπευθύνει πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον τοῦ Ἀρχιεπ. κ. Αὐξεντίου. ΑΡΑ ὅταν «ἀνήθητε» εἰς Ἀμερικὴν, κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1971, οὐδὲν εἶχεν ἀλλάξει ἢ διευθετηθεῖ, κατὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἀπαίτησιν τοῦ ὑμετέρου Νο 659 Συνοδικοῦ ἐγγράφου.

Ἀντιθέτως, εἶχε μεσολαβῆσει γεγονός ἀρκετὰ σοβαρόν. Ποῖον; Ἡ συλλειτουργία τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου μετὰ τοῦ μνημονεύοντος τὸν Ἀθηναγόραν Σέρβου ἱερομονάχου π. Ἀθανασίου Γιέβτις, δύο σχεδὸν μῆνας πρὸ τῆς ἀναγνωρίσεώς σας, καὶ ὅστις ἱερομόναχος, περιερχόμενος κατ' Αὐγουστον τοῦ 1971 τὸ Ἅγιον Ὄρος, ἐμοῦ ἀναχωρήσαντος δι' Ἀμερικὴν, ἐπληροφῶρει ἅπαντας περὶ τοῦ ἀνωτέρω συλλειτουργοῦ, ὡς εἶχεν πράξει παρομοίως πρὶν δύο ἀκριβῶς ἔτη. (Ἰδέ: «Ἐνορία» μηνὸς Σεπτεμβρίου 1969, σελ. 185).

Διατὶ σημειῶ τὰ ἀνωτέρω; Διότι ἀπλούστατα ἀπετέλεσεν τὴν κυρίαν αἰτίαν ὅπως ἀρνηθῶ τὴν κατὰ πάντα ἔτοιμον καὶ ἀποφασισθεῖσαν διὰ τὰς 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 1971 χειροτονίαν μου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου, καίτοι εἶχον ἀφικθῆ εἰς Ν. Ὑόρκην διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον.

Πληροφορηθεὶς ὅμως ἐν τῷ μεταξύ, ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ Γέροντός μου, τὸ μνημονευθὲν συλλεΐτουργον, ἐζήτησα εὐθὺς ἐξηγήσεις· μὴ ἱκανοποιηθεὶς ἐκ τῶν δοθειῶν μοι ἀπαντήσεων, ἠρνήθητι νὰ λάβω τὴν χειροτονίαν, παρὰ τοὺς δικαίους ἐπαίνους τοὺς ὁποίους εἶχον ἀπευθύνει πρὸς τὸν Μητροπολίτην, ἐν ἀντιθέσει πρὸς ὑμᾶς. (Ὅρα: Θεοδωρήτου Μοναχοῦ «Διάλογοι τῆς ἐρήμου περὶ Οἰκουμενισμοῦ» σελ. 100 ἐξ.).

Τὸ ἀνωτέρω γεγονός ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπληροφορήθητε πρὸ τῆς ἀναγνωρίσεώς σας, διότι καὶ ὁ π. Παντελεήμων καὶ ὁ π. Καλλιόπιος ἐγνώριζον τὰ τῆς ἀποφασισθείσης χειροτονίας μου, ὁ καθηγούμενος μάλιστα ἦτο καὶ ὁ κύριος μεσολαβητῆς τῆς ὄλης ὑποθέσεως, ὅχι μόνον τῆς ἰδικῆς μου, ἀλλὰ καὶ τῆς ὑμετέρας, ὅστις, ὡς ἐφιλοξένησεν ἐμὲ εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν του, τὸ αὐτὸ ἔπραξε δι' ὑμᾶς καὶ τὴν «συνοδείαν» σας, πλέον τοῦ δεκαπενθημέρου.

Ἐνταῦθα ὅμως δὲν ἐπιθυμῶ νὰ κρίνω ἀξιολογῶν τὴν ἄρνησίν μου, ἦτοι τὸ ἂν ἐγένετο καλῶς ἢ κακῶς, οὔτε τὸν τρόπον τῆς ὑμετέρας ἀναγνωρίσεως ὡς καὶ τὸν βαθμὸν ἐνοχῆς τοῦ π. Παντελεήμονος διὰ τὰ συντελεσθέντα. Ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω κάτι ἄλλο, ἴσως, ἢ μᾶλλον ὁπωσδήποτε, σοβαρώτερον τούτων· ποῖον; Τὴν μεγάλην ἐνοχήν σας ἔναντι τῆς Συνοδικῆς ἀποφάσεως τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς.

Διότι, ὡς ἀναφέρει τὸ σχετικὸν ἐγγράφον: «Ἡ Σύνοδος τῶν ἐπισκόπων

αποφασίζει: α' Νὰ ἀναγνώριση ὡς δυνατὴν τὴν πραγματοποιήσιν τῆς αἰτήσεως τῶν ἀρχιερέων Καλλίστου καὶ Ἐπιφανίου, διὰ τῆς ἐπιθέσεως χειρῶν ἐπ' αὐτοὺς ὑπὸ δύο ἐπισκόπων. Κατόπιν, οἱ δύο οὗτοι ἀρχιερεῖς δέον νὰ πράξωσιν τὸ αὐτὸ διὰ τοὺς ἀδελφούς των ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς διὰ τὸν κλῆρον.

β' Νὰ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ τοὺς ἀρχιερεῖς Κάλλιστον καὶ Ἐπιφάνιον καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς ἐπισκόπους ἵνα πράξωσι ΤΟ ΠΑΝ ὅπως ἐνωθῆ ἡ Ἱεραρχία, κλῆρος καὶ λαός των, μετ' ἐκείνων οἵτινες ὑπάγονται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπ. κ. Αὐξέντιου.

γ' Νὰ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ τὸν Μακαρ. Ἀρχιεπ. κ. Αὐξέντιον περὶ τῶν ἀνωτέρω.

Κ Α Τ Ο Π Ι Ν Τ Ο Υ Τ Ω Ν Ε Ρ Ω Τ Ω Υ Μ Α Σ

ΔΙΑΤΙ εἰς τὸ κήρυγμά σας, κατὰ τὴν πρώτην Συνοδικὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν, ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Τζιτζιφιῶν (15 Οκτ. 1971) ἐπετέθητε κατὰ τοῦ τρόπου χειροτονίας τοῦ κυροῦ Ἀκακίου, δημιουργήσαντες εἰς τὸ ἐκκλησίασμα τὴν ἐντύπωσιν ὅτι πρόκειται περὶ Νεοημερολογητικῆς χειροτονίας; Ὅταν δὲ μετὰ ταῦτα (Δεκέμβριος 1971), σὰς ἀπηύθυνα ἐπιστολὴν παρατηρῶν ὑμᾶς διὰ τὸ ἀνωτέρω γεγονός, διατί ἐτηρήσατε τὴν τοῦ ἐνόχου σιγήν;

ΔΙΑΤΙ ἐν συνεχείᾳ, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 760 ἐγγράφου σας, τῆς 15 Δεκεμβρίου 1971 ἀπηυθύνθητε πρὸς τὸν ἀρχιεπ. κ. Αὐξέντιον ἀνακρίνοντες αὐτὸν περὶ Μυστηρίων ὡς καὶ τῆς γενομένης χειροτονίας τοῦ κυροῦ Ἀκακίου, παρὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ρωσικῆς Συνόδου ἢ ὁποῖα ΣΑΣ ΥΠΕΧΡΕΩΝΕ ΝΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗΤΕ ΑΠΛΩΣ τὰ ἐν Ἀμερικῇ γερόμενα, ἐκφράζοντες ἄμα ΤΗΝ ΖΩΗΡΑΝ ΕΠΙΘΥΜΙΑΝ τῆς μετ' αὐτοῦ ΕΝΩΣΕΩΣ;

ΔΙΑΤΙ εἰς τὸ ὑμέτερον ὄργανον «Κήρυξ Ἐκκλησίας Ὁρθοδόξων» μηνὸς Φεβρουαρίου 1972 σελ. 13 - 6, ΕΠΙΤΙΘΕΣΘΕ καὶ πάλιν ἐμμέσως κατὰ τῆς Συνόδου τοῦ κ. Αὐξέντιου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπανελάβετε καὶ εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ μηνὸς Μαρτίου σελ. 5 - 6, τρέχοντος ἔτους;

Αἱ ἀνωτέρω ἐνέργειαι ὑμῶν, μὴ ἔχουσαι οὐδὲν τὸ δικαιολογητικόν, με ἀναγκάζουν, καὶ παρὰ τὴν θέλησίν μου, νὰ διαμαρτυρηθῶ δημοσίᾳ διὰ τὴν ἀκολουθουμένην τακτικὴν σας, ἢ ὁποῖα καὶ σὰς καθιστᾷ ἀμέσως ΥΠΕΥΘΥΝΟΝ καὶ ΥΠΟΛΟΓΟΝ ἐνώπιον τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἐνταῦθα Συνόδων Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Ἡ παρουσία τῶν ὑπογραφῶν τῶν ἐπισκόπων σας, εἰς τὰς ἐξαπολυομένας ἐπιθέσεις ὑμῶν, παρουσιάζουν τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν τῆς ἀβούλου παρουσίας των κατὰ τὰς δημοσίας ἐκφράσεις τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας σας, ὡς ἐγένετο καὶ μετὰ τὴν Συνοδικὴν Θ. Λειτουργίαν τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1971, ὅπου ἀρχιερατικὰ ἀμφοτέρωθεν, ἱερατικοὶ ποδῆρεις καὶ μοναχικὰ τριβῶνια, ἐθαύμαζον καὶ «ἐσιώπων» ἐνώπιον τῆς ὑμετέρας ἐγγάμου καὶ «ρητορευούσης» ἱερωσύνης...

Χωρὶς νὰ ἐξετάζω τὸ γε νῦν, τὰς πιθανὰς δυσκολίας διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ὑφ' ὄλων ποθομένης ἐνώσεως, σὰς ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΩ ἐνώπιον τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἀμφοτέρων τῶν παρατάξεων, ὡς κωλύοντα καὶ νὰ ρκοθετοῦντα ταύτην, δημιουργοῦντα οὕτω μείζονα διάστασιν τῆς ἴδῃ ὑπαρχούσης.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἀνωτέρω σκοποῦ σας, ἀδιαφορεῖτε πρὸς τὰς Συνοδικὰς ἀποφάσεις τῆς ἀναγνωρίσεώς σας, ἐνῶν συγκρόνως διὰ τοῦ ὑμετέρου ὁργάνου «Κήρυξ Ἐκκλησίας Ὁρθοδόξων» δημοσιογραφεῖτε κακοπίστως καὶ ἀναλθῶς πρὸς ἀπάσας τὰς διευθύνσεις. Ἀπόδειξις τῶν λεγομένων μου, τὸ φύλ-

0.30

λον Ὀκτωβρίου 1971, εἰς τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύσατε τὴν «ΕΚΘΕΣΙΝ» σας πρὸς τὴν Ρωσικὴν Σύνοδον κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ παρουσιάζεται ταύτην ὡς δεχομένην ἐγκαρδίως τὸ περιεχόμενόν της, καὶ ἄρα, διακηρύττουσα μεθ' ὑμῶν, ὅτι σύνολος ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπώλεσε τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἅμα τῇ ἀλλαγῇ τοῦ Ἡμερολογίου. Τί ἀναληθέστερον τούτου; Δὲν ἐσκέφθητε τουλάχιστον, ὅτι τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὠμιλεῖτε «Θεοπνεύστως» (!) ὡς ὁ ἴδιος ἐδηλώσατε; Παραθέτω τμῆμα τῶν λόγων σας:

«Πιστεύσατέ μοι, ἀδελφοί, ἀλήθειαν κατὰ Θεὸν ὁμολογῶ καὶ λέγω. Δὲν ὠμίλησα ἐγώ. Εἶπα ἀπλῶς ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τὸ Πνεῦμα τὸ ἀείζων καὶ Θεόσδοτον ἔδιδεν εἰς τὰ χεῖλη μου, ὡς ὑπαγόρευσιν, ἐντολὴν καὶ μετὰ δόσιν...».

ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ ΣΑΣ

Ἡ εὐθύνη τῆς Ἱεραρχίας, τοῦ ἱερατικοῦ καὶ Μοναχικοῦ τάγματος ὡς καὶ συνόλου τοῦ ὀρθοδόξου ποιμνίου τῆς ὑμετέρας παρατάξεως θὰ εἶναι μεγίστη, ἐφ' ὅσον θὰ σᾶς ἐπιτρέψουν νὰ διατηρῆτε εἰσέτι τὴν θέσιν τοῦ Πρωτοσυγκέλλου καὶ Ἀρχιερατῆ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου των.

Ἐτόνισα δεόντως τὰ ἀνωτέρω, διότι ἡ ἄκρι τοῦδε διαγωγῆ σας, ἀναγκάζει καὶ ἄκοντα πάντα ἀμερόληπτον κριτὴν αὐτῆς νὰ διερωτηθῇ μήπως ἀποτελεῖτε ὄργανον τῆς «Ἐπισήμου» Ἐκκλησίας, πρὸς διατήρησιν τῆς διαστάσεως τῶν δύο Ἱεραρχιῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος.

Ἡ Σύνοδος τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου, εὐθὺς ἅμα τῇ βεβαιώσει τῶν ἀνωτέρω, πρέπει ν' ἀπαιτήσῃ, τὸ ὀλιγώτερον, τὴν ἅμεσον καὶ πλήρη ἀπομάκρυνσίν σας ἐκ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας κυροῦ Ματθαίου, κατόπιν τῆς ἐπιδειχθείσης ἀπειθείας καὶ καταστρατηγήσεως τοῦ συνόλου πνεύματος καὶ γράμματος τῶν ἀποφάσεών της. Πρὶν ὅμως γίνῃ τοῦτο, εὐελπιστῶ ὅτι ὁ πιστὸς καὶ ἐπιθυμῶν τὴν ἀλήθειαν κληρὸς καὶ λαὸς τῆς Ἐκκλησίας σας, νὰ σᾶς ἔχῃ ἀναπαύσει ἐκ τῶν κόπων τῶν πολλαπλῶν καθηκόντων σας...

Μετὰ βαθυτάτης θλίψεως καὶ τῆς ἐν Κυρίῳ ὀφειλομένης ἀγάπης,

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ Μοναχὸς

Ἱερᾶ Σκῆτη Ἁγίας Ἄννης, τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ
τοῦ σωτηρίου ἔτους 1972.